

سه شنبه ۱۱ شهریور ۱۴۰۴

وطن امروز | شماره ۴۴۰۲

[فرهنگ و هنر]

به عبارت دیگران

مهم تر از دیدار امام زمان (عج)

به حاج آقا گفتیم: «همه ما آرزوی‌مان است که آقا امام زمان(عج) را زیارت کنیم». گفت: «ما هم چنین چیزی

می‌خواهیم. حالا زیارت هم کردی؛ بعدش چه می‌شود؟ مهم این است که به تکلیف عمل کنیم. بلکه زیارتش خیلی هم خوب است اما مهم به تکلیف عمل کردن است.اینکه تشخیص بدهی چه کار بکنی و کار صحیح چیست. نه کاری که دوست داری.»

حاج آقامجتبی
اخطراتی از زندگی عالم عامل حاج آقا مجتبی تهرانی
 راوی: دکتر توانا مؤسسه فرهنگی – پژوهشی مصباح‌الهدی صفحه ۱۱۴

زمانی که کاوه آمد...

سال ۶۰ اسکورت ما از سقر به سمت سندج در حرکت بود. در تنگه بیجار به کمین ضد انقلاب برخوردیم؛ آتش سنگینی روی سرمان می‌ریختندوما را به رگبار بستند. همان اول کار ۱۰ نفر مجروح دادیم و زمین گیر شدیم. بی‌سیم هم از کار افتاد و کالیبر هم کار نکرد و رانده‌اش ترکش خورد و از کمین آمد بیرون و برگشت و خودش را رساند به پل‌سگه سننه و با سقر تماس گرفت. از طرفی هلیکوپتر که کمین خورن ما را در دیده بود، آمد و چند مانور داد و آتش را کم کرد.از جوانمردان ژاندارمری هم با تیربار ۳۷ آمدند و آتش تهیه ریختند و آتش دشمن را کم کردند ولی همه ما همچنان زمین گیر بودیم. بعد از دقایقی دیدم یک جیب قهوه‌ای از سمت سقر، درست آمد وسط کمین نگه داشت. کمین هم دویل بود و قصد داشتند از ۲ طرف جوری بزنند که یک نفر زنده نماند. خوب نگاه کردم دیدم محمود کاوه تک و تنها از ماشین پیاده شد، در هیاهوی درگیری و بگیروبیند دشمن، به قامت راست بدون هیچ جان‌پناهی ایستادوسط جاده، یک نگاه به راست و چپ انداخت و خیلی خونسرد و با اعتمادبه‌نفس انگار نه‌انگار که در تیررس دشمن است. در مقابل هم‌ان‌که دربره‌در دنبالش بودند تا شهیدش کنند، محکم و بی‌تزلزل آمد سمت ما. که همه سینه‌خیز بودیم و زمین گیر، به شاه‌های تک تکمان می‌زد و همه را تشویق به تهاجم و تیراندازی به سوی ارتفاع می‌کرد. بعد خودش مثل یک شیر بی‌باک رفت وسط جاده و بدون اینکه سر خم کند کلت را از پز کمرش کشید و شروع کرد به تیراندازی و رفت سمت تیربار. بچه‌ها که این شجاعت را از کاوه دیدند سسینه از خاک کینند. همان اول ورودش به معرکه یک جنگ روانی برای دشمن بها کرد که از برکت قدم مبارکش ما زمین گیرها انرژی گرفتیم و رفتیم تـو حالت تهاجمی و میدان را از حریف گرفتیم و میدان‌دار تنگه بیجار شدیم و نه‌تنها بعد از ورود محمود کاوه رخمی و تلفات ندادیم، بلکه ۶ نفر از تروریست‌ها را هلاک کردیم و آن گرنده را که دائم تله کمین بود برای همیشه امنیت بخشیدیم و پاکسازی کردیم.

راوی: هادی جهان‌زاده
۱۰ خاطره ناگفته از شهید محمود کاوه
 روزنامه کیهان - ۱۰ شهریور ۱۳۹

فاتحه‌ای

برای گوهرشاد خاتون از نزدیک

نگاه کن! به محل غروب آفتاب نگاه کن... آن کاروان شتر را ببین. بار آن شتران که می‌بینی، همگی به فرمان تو فراهم آمده است... اصل ترین پیروژه شنباور و سرخ‌ترین زر زرگران بغداد برای رنگ آبی و چتری که خواسته بودی...

گوهرشاد خاتون را می‌گویم. حالا البته دو صدسال است که ما نیز مشغول توسعه حرم رضوی(ع) به سبک خادم حرمین شریفین هستیم. سنگ از ایتالیا می‌آوریم و رنگ از فرانسه اما من یکی کمتر به خاطر دارم که برای عتیبه‌بوسی حرم مطهر از صحنی غیر از صحن گوهرشاد وارد شده باشم. که هم رنگ آبی کاشی‌هایش را می‌شناسم و هم رنگ سرخ بندهایش را. فاتحه از دور بسیار خوانده‌ام برای این زن. هرات فرصتی است تا کنار مناره‌های خون‌آلود، کلاه درویشی سبزی ببینی که تحت آن قبه، گوهرشاد خاتون و شوهرش شاهرخ میرزا و پسران‌شان آرمیده‌اند. فرصتی است تا فاتحه‌ای بخوانی از نزدیک و بدانی روضه خلد برین خلوت درویشان است.

رضا امیرخانی/ جانشین کابلستان
 نشر افق - صفحات ۱۱۷ و ۱۱۸

کارتی که با آن بازدید طلبکار می‌شوند!

طاهر افندی چند جلد کتاب جهت یادگاری فرستاده بودند. ججره کتاب‌فروشی در استانبول دارند که آدم گذاشته، می‌فروشد. در والده‌خان کارخانه چاپخانه دارند که با ماشین چاپ می‌کنند. روزنامه اختر را هم در آنجا چاپ می‌کنند. ۱۰۰ عدد کارت به جهت بنده چاپ نموده، فرستاده بودند. کارت، کاغذی کوچک است کلفت که اسم شخص را چاپ کرده‌اند. اگر به دیدن شخصی می‌روند از همان کارت‌ها همراه برمی‌دارند، اگر صاحب‌خانه در منزل نباشد یکی از آن کاغذها که کارت می‌گویند در منزل بالای میز صاحب‌خانه می‌گذارند. مثل این است که صاحب‌خانه را دیدن کردند و بازدید طلبکار می‌شوند.

علی‌اکبر شیروانی
قهوه استانبول نیکو می‌سوزد
 نشر اطراف - صفحه ۲۶

حضرت امیر المومنین(ع)؛

با دوست خود در اظهار محبت سنگ تمام بگذار ولی صددرصد به او اعتماد نکن و شیوه احتیاط پیشه کن و با او به مواسات رفتار کن اما همه اسرار خود را به او مگو.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
 مدیر عامل: رضا شکیبایی
 سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نگاهی به فیلم «ادینگتون» و شمایل نمادینی که از صحنه سیاسی آمریکا ترسیم می‌کند

ماکتی کوچک از آمریکای آشفته

جمهوری‌خواهان را هم دیوانه و هیولا جلوه بدهد تا این انتقادات مجاز شوند. یکی از هوشمندی‌های آری آستر این بود که در این فیلم از کنار مساله همجنس‌بازی با چراغ خاموش عبور کرد و گر نه در وضعیت فعلی سینمای آمریکا، او به هیچ‌وجه حق نداشت حتی کوچک‌ترین شبهه‌ای در این نکته وارد کند که انتخاب گرایش نامتعارف جنسی، حق مسلم تک‌تک افراد است و اگر واکنشی منفی نسبت به آن صورت گرفته، شاید از بعضی جهات قابل درک و قابل فهم باشد.

■ هالیوود چپ کرده است!

از روزی که دونالد ترامپ رئیس‌جمهور ایالات متحده شد، سینمای آمریکا هجمه تمام‌قد و واضحی را علیه او به راه انداخت که در تمام ۴ سال زمامداری‌اش ادامه داشت. در همان روز اولی که ترامپ قرار بود وارد کاخ سفید شود، سینماهای آمریکا در یک اقدام نمادین فیلم «۱۹۶۸» را که بر اساس رمانی از جورج اورول ساخته شده بود اکران کردند؛ فیلمی که موضوع آن رژیم‌های خودکامه است و به این ترتیب ترامپ مورد طعنه قرار می‌گرفت. این رویکرد در سال ۲۰۱۹ که قرار بود منتهی به انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۰ باشد به حد اعلای خود رسید و حتی فیلم‌هایی نمایش داده شدند مثل «مابپ شل» که نمادسازی غیرسنتقیم علیه رئیس‌جمهور را اکران گذاشتند و به‌طور علنی و واضحی به شخص خود او حمله کردند. سینمای آمریکا مخاطبان بین‌المللی فراوانی دارد و چنین وضعی باعث شد میلیون‌ها نفر در سراسر دنیا در جریان منازعات داخلی ایالات متحده قرار بگیرند. نکته عجیب اینجا بود که حتی یک فیلم سینمایی در حمایت از دونالد ترامپ ساخته نشد و می‌شود به قطعیت گفت چنین وضعیتی بی‌سابقه است.

سال ۲۰۱۸ در آستانه نودمین دوره از جوایز اسکار، یک نظرسنجی در آمریکا نشان داد مردم این کشور هالیوود را از نظر سیاسی لیبرال‌تر از کل کشور می‌دانند و اختلافات عمیقی درباره نقش صنعت ارتباطات و صنعت سرگرمی با مردم وجود دارد. در این نظرسنجی حداقل ۷۰ درصد مردم آمریکا هالیوود را دموکرات می‌دانستند، در حالی که جمعیت دموکرات‌های آمریکا شامل ۷۰ درصد مردم آمریکا نمی‌شود. در ادامه، ۹۹ درصد از پاسخ‌دهندگان به این نظرسنجی گفتند هالیوود از عموم مردم جداست، درحالی که ۲۰ درصد گفتند این ارتباط همچنان متصل است. به عبارتی تنها ۴۰ درصد از جامعه آمریکا، سینمای این کشور را بازتاب‌دهنده مسائل واقعی خود می‌دانند و این ارتباط مستقیمی با گرایش جناحی هالیوود، بویژه در دوران اخیر دارد. یک نظرسنجی دیگر در آمریکا که اواخر سال ۲۰۱۹ نتایج آن اعلام شد، می‌گوید دموکرات‌های آمریکا ۲ برابر جمهوری‌خواهان این کشور به سینما می‌روند. این آمار بخشی از یک نظرسنجی ۷ ساله است که توسط سرویس نظرسنجی PostTrak منتشر شده است. می‌توان به راحتی حدس زد که نظرات منفی نسبت به رفتار جانبدارانه هالیوود تا به امروز بیشتر هم شده است.

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
 روابط عمومی: ۶۶۴۱۲۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۲۷۸۲ نامبر: ۶۶۴۱۲۱۳۷
 پیام‌رسان: @vatanemrooz پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir

چاپ: موسسه جام‌چم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

کلیت موضوع که رقابت ۲ شهروند آمریکایی در انتخابات است؛ آن هم با ویژگی‌هایی که یکی را به دموکرات‌ها و دیگری را به جمهوری‌خواهان شبیه می‌کند، همچنان مساله‌ای است که در این کشور وجود دارد. سینمای ایالات متحده در دهه گذشته به‌شدت به سمت مسائل سیاسی داخلی گردش کرده و مشخصاً عطف به رقابت‌های جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها موضع می‌گیرد. این را از مقایسه فیلم‌وسترنی به نام ادینگتون با فیلم‌های وسترنی که در دهه‌های پیش ساخته می‌شدند هم می‌توان به وضوح فهمید. قبلاً در آمریکا، هم فیلم‌های سیاسی ساخته می‌شد و هم توجیهاتی نسبت به مسائل اجتماعی وجود داشت اما مسائل سیاسی، به‌طور عمومی ناظر به سیاست‌های کلان کشور بود و مسائل اجتماعی هم در چرخه منازعات جناحی قرار نمی‌گرفت، در حالی که از حدود یک دهه پیش سینمای آمریکا به‌شدت درگیر مسائل داخلی و به‌طور مشخص جناحی آمریکا شده است. در ادامه به بررسی تصویری که فیلم «دینگتون» از وضعیت سیاست داخلی ایالات متحده نشان می‌دهد پرداخته شده و درباره آن بستر کلی که چنین فیلمی در آن تولید می‌شود، یعنی گردش تیول‌داری هالیوود بین جناح‌های داخلی آمریکا و رسیدن آن به دست دموکرات‌ها هم توضیحاتی داده شده است. باید توجه داشت سینمای آمریکا تا زمانی که دست جمهوری‌خواهان بود به این مسائل بسیار کمتر ورود می‌کرد. در پایان به عنوان نمونه چند فیلم از سینمای آمریکا که در دهه‌اخیر وارد این نزاع‌های جناحی شده‌اند و نوع ورودشان به اختصار مورد شرح و اشاره قرار گرفته تا سیمای وضعیتی که از آن صحبت می‌شود بهتر روشن شود.

■ جامعه گوگیر آمریکا

در فیلم ادینگتون بستر و زمینه روایت با همدلی نسبت به کسانی که نمایندگان تفکر جمهوری‌خواه در آمریکا شناخته می‌شوند شروع می‌شود. جو، کاترشر شهر است، نمی‌خواهد ماسک بزند، مادرش به‌شدت اهل توهم، طوطه است و حامل اصلی و متعصب پرچم ایالات متحده در فیلم، اوست. از آن سو تدا اسپانیایی تبار است، طرفدار قواعد سختگیرانه فاصله‌گذاری کروناایی است و پسر نوجوان او همراه باقی نوجوان‌های شهر به مرگ جورج فلوید سیاه‌پوست اعتراض می‌کند. فیلم ادینگتون اگر چه با همدلی نسبت به جمهوری‌خواهان شروع می‌کند و ماجرا از چشم‌انداز آنها روایت می‌شود اما در ادامه، کار به جایی می‌رسد که طرز به قدرت رسیدن این گروه هم زیر سوال می‌رود. انگار آری آستر می‌خواهد بگوید بعضی دغدغه‌های درک نشده، باعث شده بخشی از جامعه به سمت جمهوری‌خواهی، آن هم در یک نوع افراطی مثل ترامپ گرایش پیدا کنند. در سوی مقابل ما شبکه منسجم و بزرگی از رسانه‌های جریان اصلی را می‌بینیم که باعث شده‌ام مردم شهر ادینگتون بی‌اینکه حتی یک مورد کرونا

ابوعبیده، صدای مقاومت

آن، رژیم و مقاماتش را بیش از پیش عصبانی می‌کرد. شکل اجرای منحصربه‌فرد عملیات تبادل، بخشی از توانمندی‌ها و نبوغ ابوعبیده و تیمش بود که صحنه را طوری می‌چیدند که شکل اجرای آن گاهی اهمیتی بیش از نفس تبادل پیدا می‌کرد به طوری که در همان مقطع چهار اسرائیلی‌ها عصبانیت خود را نشان دادند و حتی حاضر بودند برای اینکه جلوی این ماجرا را بگیرند، قید تبادل را هم بزنند.

وقتی تصاویر اسررا با صدای او منتشر می‌شد، جامعه صهیونیست‌ها تحت فشار روانی قرار می‌گرفت. پیام‌هایش همزمان به ۲ مخاطب می‌رسید: فلسطینیان برای تقویت روحیه، اسرائیلی‌ها برای ایجاد هراس. به همین دلیل، دستگاه امنیتی اسرائیل از مدت‌ها پیش دنبال او بوده و ترور

یعنی دقیقاً همان‌طور که جنگ ۳۳ روزه رژیم صهیونیستی علیه لبنان در سال ۲۰۰۶ میلادی، تلاشی از سوی واشنگتن برای ایجاد یک نظم نوین در منطقه غرب آسیا بود و به گفته «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه دولت جورج بوش، خونریزی‌ها و جنایت‌هایی که در جریان آن جنگ انجام شد، «در زایمان خاورمیانه جدید» بود – که البته ناکام ماند- حالا فعالیت جدی ایران در شانگاهای می‌تواند به عنوان شروع مسیری باشد که «غرب آسیای جدید»

فرانگیر بازنشر می‌شود. چند ماه قبل که «ابوحزمه» سخنگوی شاخه نظامی جنبش جهاد اسلامی فلسطین ترور شد و به شهادت رسید، همه می‌دانستند ابوعبیده هم در صدر لیست ترور قرار دارد. همان‌طور که محمد ضیف و برادران سنوار و مروان عیسی و بقیه بودند. حالا همه آنها شهید شده‌اند اما مردم غزه و مقاومت فلسطینی در غزه همچنان مثل روز اول می‌جنگند. ضربات سختی که در هفته‌های اخیر به ارتش صهیونیستی در خان‌یونس و رفح و حی زیتون و جبلیا و جای‌جای نوار غزه وارد شد، نشان می‌دهد مقاومت همچنان پویا و زنده است و به قول مرحوم ابوالفضل سپهر «گردان هنوز روی پاست» هرچند این گردان تنها می‌جنگد، دشمنانش بدترین موجوداتند و دوستانش و هم‌دینان و هم‌زادهایش او را تنها گذاشته‌اند.

ملی در فضای بین‌الملل باشد. رنجی که قرار بود ریچارد نفیو و دوستانش در واشنگتن علیه مردم ایران طراحی و اعمال کنند، حالا با حضور رئیس‌جمهور ایران در چین بی‌اثر شده و «تحریم ایران» که می‌خواست زمینه‌ساز آشوب‌های اجتماعی و اعتراضات گسترده در خیابان‌های تهران و سایر شهرهای ایران باشد، با عضویت ایران در سازمان شانگهای، تحریم شده است.

✽ **کارشناس روابط بین‌الملل**